

представи себеси оу предислѣвіето: за дася оувѣри ѡнъ, който пріёмва неговото посланіе, и да положи склѣнность, за да испѣлни совершенно неговото копрошеніе.

Обаче пакъ ѣ прѣтѣкно, и смѣшно да оупотреблѣва нѣкой всѣкогажъ, всѣ едно предислѣвіе оу неговите посланій, и кѣнаги да копрошѣва за здравіето, ѡногѣва, кѣмъ то писѣва.

За разказаніето вещиственое.

Многажды въ едно посланіе спослѣдоватъ много-разни причини: и тако посланіето подобѣва да ѣ согласнѣ, и расказаніето да бѣва равно, съ ѡнѣмъ работѣ, за който показка посланіето: сирѣчь, первомъ подобѣва дася полагатъ подостослѣвніите расказаніи, и дася и зрѣчатъ съ побече рѣчи: кѣромъ, послѣ малослѣвніите, съ малко хѣратѣ, и всѣкое новорасказаное да започѣва съ новѣй начѣтокъ, чрезъ единого великаго бѣкка (слѣва).

За ѡкончаніа слѣва.

И тѣка спослѣдоватъ нѣколко политическіи нарѣчи, какѣто и оу личніите посѣщеній: отъ който сѣ старѣха тарѣвцыти, който полагатъ оу тѣхните посланій, едно ѡкончанное слѣво лаконическо. То ѣ многократко, обаче ѡнѣмъ тарѣвцы оупотреблѣватъ да приначатъ личнито бѣстоѣтелства и бѣвѣзѣтелства.

Ѳкончаніе слѣва на посланіето, подобѣва да и зѣвѣра отъ това сѣмото посланіе: и дася содерѣжава, и да ѣ прилично, непренѣдно, и совѣмъ согласно съ работата, за коѣто писѣва: обаче достосмѣшно бѣ было